

alle kunne foretage handler over min computer mod at aflevere en mindre afgift end den, der skal afleveres til statskasserne rundt omkring. Det ville være en god forretning for mig, og der er selvfølgelig andre end mig, der ville tilbyde den slags serviceydelser.

Det eneste, man opnår ved at lægge disse afgifter på valutahandel, er, at man sløver markedet. De, der sidder og skal foretage disse handler, vil have liggende i baghovedet, at når de skal aflevere denne afgift, er de nødt til at kunne forsvare over for deres kunder, at de venter længere, inden de handler, og det sløver markedet. Det vil sige, at man svækker det, som er fordelene ved det frie marked, nemlig at signalerne når hurtigt frem, ved at indføre disse afgifter, og også derfor skal vi afvise dette forslag.

Noget helt andet er, at efter vores mening er det et gode ved det monetaristiske system, at man bruger valutahandel som et middel til, at markedet kan tøjre politikeres hæmningsløse misbrug af statskasser. Det er et godt redskab, så vi beklager ikke, at det har en pædagogisk opdragende virkning på alverdens nationalbanker og alverdens økonomiministre. De ved, at hvis de ikke handler fornuftigt og korrekt, vil markedet gå ind og agere. Vi er tilhængere af, at man fratager politikerne den politiske frihed. Det er markedet, der skal have lov til at bestemme, for derved får markedet mulighed for hele tiden – fra time til time – nøgternt at vurdere, om man kan have tillid til et lands valuta- og pengepolitik og sidst, men ikke mindst, også landets finanspolitik.

Med disse få, men absolut velvalgte ord skal jeg indstille beslutningsforslag nr. B 70 til forkastelse.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skriver gerne under på, at denne sag er svær, men forskellen mellem os og andre her i dag er, at nogle synes, det er et argument for at lade sagen ligge. Det synes jeg ikke. Jeg synes, det tværtimod må skærpe appetitten på at se, hvilke løsninger man kan finde på.

Det har været nævnt af flere, at det ikke kan lade sig gøre, fordi hr. Kim Behnke vil opstille en edb-maskine på en sydhavsø, og så er det hele spoleret. Men det er jo ikke noget naturligt, at hr. Kim Behnke får den mulighed. Det er jo op til det internationale samfund at afgøre,

i hvilket område man vil have de frie kapitalbevægelser, og hvor man ikke vil have dem.

Man kan godt forestille sig, at man siger, at betingelsen for at kunne opholde sig i de områder, hvor man har de frie kapitalbevægelser, er, at man er med i de kodekser, som skal gælde dér. Der kan være tale om registrering af kapitalbevægelser, og der kan være tale om en valutaskat. Det er ikke umuligt at sige, at hvis et land, der hedder Behnkeland – bare som eksempel – ikke vil være med i nogen som helst internationale aftaler, kan de også få lov til at være udenfor.

Det kan være en sådan beslutning, man træffer i det internationale samfund, og jeg synes, man bør overveje noget sådant i denne sammenhæng. Det er formentlig også det, der er taget i betragtning, når UNDP – FN's organisation for udvikling – har lavet rapporter om tingene. Hvis de ligesom hr. Kim Behnke var overbevist om, at så snart en edb-mand et eller andet sted ville undgå systemet, kunne det lade sig gøre – nå ja, så var diskussionen slut. Men der er altså flere muligheder i det internationale samfund. Man er ikke nødt til at finde sig i, at det skal være jungleloven, der afgør det hele.

Det er dybest set en politisk beslutning, om det er jungleloven, der skal gælde, eller om man skal forsøge at tilbagevinde noget magt til demokratierne, og her har jeg altså mere tillid til demokratierne end til markederne. Det er helt klart omvendt hos hr. Kim Behnke: Markederne er nøgterne, de er effektive, de gør altid det rigtige, og de signaler, der kommer fra markederne, når rigtigt og hurtigt frem, og det er det vigtigste af det hele. Og så er det fuldstændig ligegyldigt, at det koster arbejdspladser i Danmark og kaster erhvervsvirksomheder overende, fordi nogle spekulanter i den anden ende af verden har lyst til at angribe kronen for at score en gevinst.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selv om hr. Jes Lunde skulle have held til at få et eller andet valutapoliti til at jagte mig på min sydhavsø, glemmer hr. Jes Lunde at forholde sig til det eksempel, jeg nævnte: Italien er EU-medlemsland, respekteret i alle sammenhænge og oven i købet med i G 7-klubben; men alligevel har man et officielt tal for, at 40 pct. af den italienske økonomi er grå eller sort økonomi, og det er altså et officielt tal. Det uofficielle er i virkeligheden sikkert meget højere.